

ئەمەرخسەراز دېھلىۋى

تەشیمات دەرىۋاشىيە

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى

جاۋابكار مۇھەررى : تۇردى يامغۇر
جاۋابكار كوررېكتورى : ئايىشىم ئابدۇھلى
تېخنىكىلىق مۇھەررى : غولام ئەبىدۇللا

تەنبىهات دەرۋىشىيە

ئاپتوري : ئەممىز خىرسار دېھلىۋىي
نەشرگە تەبىيارلىغۇچى : مۇھەممەت ئوسمان

قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشر قىلىپ تارقاتنى
(قەشقەر شەھرى تاربىوغۇز بولى 14 - قورۇ ، يوچتا نومۇرى : 844000)
جايىلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى ساتىدۇ
قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى : 1168 × 850 مم 1 / 32
باسما تاۋىقى : 9.625 قىستۇرما ۋارقى :
2000 - يىل 7 - ئاي 1 - نەشرى
2000 - يىل 7 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تىراژى : 5110 —

ISBN7 — 5373 — 0790 — 3/I. 220

باھاسى : 13.50 يۈمن

图书在版编目(CIP)数据

虚心浪人的故事:维吾尔文/德里维著;穆罕麦德·乌斯曼整理. —喀什:喀什维吾尔文出版社,2000. 6

ISBN 7—5373—0790—3

I . 虚… II . ①德… ②穆… III . 故事—作品集—中国—当代—维吾尔语(中国少数民族语言)

IV . I247. 8

中国版本图书馆CIP数据核字(2000)第34312号

喀什维吾尔文出版社出版发行

(地址:喀什市塔吾古孜路14号 邮编844000)

各地新华书店经销

喀什维吾尔文出版社印刷厂印刷

850×1168毫米 1/32开本 9.625印张 1插页

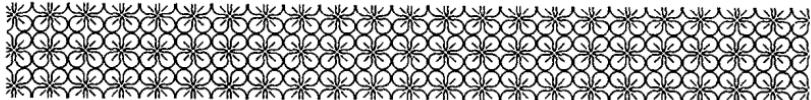
2000年7月第1版 2000年7月第1次印刷

印数:1 ——5110 定价:13.50 元

مۇندىر بىجە

1	مۇقەددىمە
2	بىرىنچى باب گۈمبەزدىكى ئۇچرىشىش
13	ئىككىنچى باب سودىگەر زادە ھېكايسى
18	قەلئەدىن تاشلانغان قىز
46	بەزمىدىكى قىساس
56	مەلىكە بىلەن تاز
64	تۇز كورنىڭ ئۆلۈمى
66	غايدىپ بولغان مەلىكە
70	ئۇچىنچى باب ئەجم شاھزادىسىنىڭ ھېكايسى
77	چۆلدىكى بۇۋاي
94	تاۋۇت كۆتۈرگەن دۇوانە يىگىت
103	مۇسىبەتلىك مەلىكە
113	بەھزادخان باتۇر
123	تۆتىنچى باب رۇم پادشاھىنىڭ ھېكايسى
125	ناھەقچىلىككە كەتكەن ۋەزىر
128	شىجائەتلىك قىز
145	ۋاپاسىز قېرىنداشلار
155	ۋاپادار ئىت
160	زىندانىدىكى شاپائەتچى

170	شکاردىكى مەلىكە
194	دوزاختن كەلگەن قاچقۇن
201	تىلسىمات شەھىرىنىڭ سىرى
205	دوزاختىكى كۈنلەر
213	بەشىنچى باب پارس پادشاھىنىڭ ھېكايىسى
213	هاتم بىلەن نەۋەقلەر
219	ساخاۋەتچى قىز
227	بەھرۇزنىڭ ھېكايىسى
231	قانخور يىگىتىنىڭ سىرى
238	غايىب بولغان گۈل
260	ئالتنىچى باب چىن شاھزادىسىنىڭ ھېكايىسى
265	تىلسىمىدىكى مايمۇن ھېيكللى
273	سۇچى بۇۋاي
279	جىن چاپلاشقان شەھەر
289	جىن قولىدىكى قىز
295	يەتتىنچى باب مالىك شاھباز ھېكايىسى

مۇقىددىم

بۇ كىتاب دەرد ۋە ئەلەمدىن سۆزلىگەي ،
چەرختنى يەتكەن سىتەمدىن سۆزلىگەي ،

فارسى تىل ۋە يېزىقىنى ئۆزگىرىپ ،
تۈركىيغە تۈرك ۋە ئەجەمدىن سۆزلىگەي .

ئامۇخاس ئۇندىن نەسەھەتلەر ئېلىپ ،
ھەر كىشى ئۆزىنىڭ يولىنى كۆزلىگەي ،

ئۇشبو سەۋەبىتىن كىتابىنىڭ نامىنى
« تەنبىهات دەرۋىشىيە » دەپ تۈرلىگەي .

بىرىجى باب

گۈمىزدىكى ئۇچىرىشىش

ئۆتكەن ئىشلاردىن خەۋەر يەتكۈز گۈچى شېرىن سۆزلىك تۇتىلار ،
نۇتۇق چىمەنىنىڭ كۈيچى بۇلۇللرى ، سۆز - مەنلىر خامىندىن با-
شاقلار تېرىسپ ھېكايە قىلغۇچىلار ، گەپدانلىق - تىل گۆھەرلىرىنى
تاللىغۇچى سەرراپلار ، مەنلىر بازىرىنىڭ جەۋەر شۇناسلىرى ، ئىشق دەر-
ياسىنىڭ بايان تەلماتچىلىرى :

« كىمكى ئاشق بولسا ، ئۇ باشتىن - ئاياغ
تاپىمىدى ئۆزلىكىدىن ھەرگىز چاتاق »

دېگەندەك ، شەۋق قوزغا تقوچى ھېكايىچىلار ۋە مۇھەببەت بېغىشلىغۇچى
تەھقىقچىلەر تاتلىق جۈملەرنىڭ بىباها ئۇنچىلىرىنى گۈزەللىك تەھرىرى-
نىڭ رىشىتسىگە ئۆتكۈزۈپ ، بۇ شادلىق بىساتىدىن شېرىن سۇخەن
ئىشىتىكۈچىلەرنىڭ زوقلىنىشى ئۇچۇن شۇنداق دەپتۈلەركى : قەدىمكى زا-
ماندا رۇم مەمملىكتىنىڭ بىر پادشاھى بار ئىدى ، ئۇنىڭ پايتەخت
قارار گاھى ئىستانبۇلدا ئىدى .

بېيت

ئۇنىڭ شانۇ شەۋكىتىدىن ئاي بولغان تەخت ،
شۇ ۋەجىدىن ئاتالغان ئازادە بهخت .

ئۇنىڭ خەزىنلىك مول ئىدىكى ، گۆھەرلىق سان - ھۇدۇدىنى ھېچكىم بىلەمەيتتى ، سەلتەنتى ئەمەر - ئەمرا ۋە لهشکەرلىرىنىڭ يۈكسەكلىكى بىلەن زىننەتلەنپ ، ئۇستۇنلۇكتە ئالاھىدە پەرقلىنىپ تۇراتتى .

رۇبائىي

جاھاندا يوق ئىدى ئۇنىڭدەك شاهىي ،
ئادالەت بابىدا تەڭداشىسىز داھىي .
بار ئىدى ئاتارۇت گويا سەككاهى ،
مېرىختەك ۋە يەنە يۈزمىڭ سىپاھى .

ئۇ ئۇلۇغلىق مەرتىۋىسىدە شاھلارنىڭ شاهى (خاقان) ئىدى ، مۇلايىملق ۋە ياخشىلىق بابىدا كامىل ، ئەدلى - ئادالەت كەمەندى بىلەن جەبر - سىتمەم كاسپىلىرى باغانلىقلىق ، رۇم ۋە شام شەھەرلىرى بىلەن مەغrib تەرەپتىن 100 شەھەر ئۇنىڭ ئىلکىدە پەرمانبەردار ئىدى . لېكىن ، بۇنداق بۈيۈكلىك - مەرتىۋە ۋەجى بىر سائەتمۇ ئاللارنىڭ ئىبادىتىدىن غاپىل بولمايتتى . ھەمىشە ئاق كۆڭۈل ، سېخىي ، ئالىيجاناب ، ھېچنېمىگە ئېھتىياجى چۈشمەيدىغان تۇرۇقلۇق ، يۈزلىرىنى قارا تۇپراقا سۈركەپ ، ھەدىسىز ئاجىزلىق ۋە تولىمۇ بەختىزلىكىگە ئېچىنلىپ ، ئاللم پاناهى پەرۋەردىگاردىن بىر پەرزەنت بېرىشنى ئىلىتىجا قىلاتتى . « مەندىن كېسىن تاج - نەختىمگە ۋارىس بولسا » دەپ تىلەيتتى .

پادشاھنىڭ كۈنلىرى مانا شۇنداق پەرزەنت غېمىدە ئۆتۈپ ، يېشى 50 كە يەتتى . ئۇ ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە بامدات نامىزىنى ئوقۇپ بولۇپ ، سلىق لەۋەھە يۈزىدەك جahan ئەينىكىنى قولغا ئالدى - يۇ ، ئۆز جاماالنى كۆرۈپ چۆچۈپ كەتتى . ساقىلىدا نەچچە تال ئاق پەيدا بويتۇ . بۇنىڭغا كۆزى چۈشكەن شاھ تېخىمۇ يالغۇزلىق ھېس قىلىپ كۆڭلى بەكلا يېرىم بولدى ، ئېغىر خۇرسىنغان حالدا كۆڭلىدە : « ۋادەرىخ ! يۈتۈن ئۆمرۈڭنى

خاراب ئېيلەپ ، خەزىنە تولدۇرۇشقا سەرپ ئېتىپ ، لەشكەرلەرگە كۆڭۈل بېرىپ ، بۇ كەمگىچە ھېچقانداق ئارام ئالمىدىڭ ، ئى جان ! ئەمدى حالىڭ نېچۈل ؟ ئەجەلنلىڭ قەستى توختاۋ سىز قەدىمىنى ۋۇجۇدۇڭ ئۇستىگە قو- يۇپىتۇ ، ئۆلۈم خەۋەر چىسى تىزىمىڭنى دەپتەردىن ئۆچۈرۈش ئۇچۇن ھازىرلىنىپ تۇرۇپتۇ . بۇگۈن يَا ئەتە بىرەر سەۋەب بىلەن گۈزەللىك قامد- تىڭىنى زەئىپلىك سىپاھى ھۇجۇمدىن توختىپ ، (ئادەم تۇغۇلماق ۋە ئۆلەمك) نىداسى بىلەن قىچقىرىدۇ . ئۇ چاغدا خالامسەن ياكى خالىماسەن بارماي ئىلاجىڭ يوق . ئەپسۇس ، مىڭ ئەپسۇسکى ، بىر پەرزەنتىڭ بولغان بولسا ئىدى ، تەختىگە ۋارسلىق قىلىپ ئولتۇرغان بولانتى ، مال - مۇلکۈڭ ۋە مەملىكتىڭىگە ھېچقانداق دۇشمن كۆز تىكىپ ئاياغ باسالمايتتى ! » دەپ ھەسرەتلەر چەككىنچە بۇ نەزمىنى ئوقۇدى :

مەسندەۋى

ئەپسۇسکى ، ئۆمۈر دە ۋەپا يوق ،
جاھان گەردىشىدە بەقا ① يوق .

دېدىمكى قېرىلىقىم قىلىر پەست ،
پەرزەنت ئوغۇل تۇنار ماڭا دەست ② .

ئوغلان تەختىمنى قولىخە ئالسا ،
دۆلەت ئىشىنى يولىغە سالسا .

ئۆمرۈم چۈنكى خاراب حال ئەبىئەر ③ ،
بۇ كام ④ ئەمەس ماڭا مۇيەسسەر .

① بەقا — مەگگۈلۈك ، ئۇزاق ياشىماق ، ئەبەدىي تېرىكلىك

② دەست — قول

③ ئەبىئەر — قىسقا

④ كام — تىلەك ، ئىستەك ، مەقسەت ، ئاززو

پادشاھ غەم - قايغۇلرىنىڭ كۆپلۈكىدىن بىر خىلۋەتنى ماكان ئېلىپ، ئۇچ كۈنگىچە ئەمەر - پازىللەرى بىلەنمۇ كۆرۈشىدى، دۆلەت سەلتەنسىتىدە ئولتۇرۇپ شاھلىق تەختىگە زىننەتمۇ بەرمىدى. ئۇ پەقتە دەرد ئاتەشىدە كۆيۈپ، ئاھ - نالىھر چىكىپ دەملەرنى ئۆتكۈزۈمەكتە ئىدى.

بۇ خەۋەردىن ئەنسىزلىك تەشۈشلىرى ئوردا ئىچىگە تارقىلىپ، ۋەزىر - ئەركان، دۆلەت ئەربابلىرىنىڭ قۇلقىغا يەتتى. ئۇلار بۇنىڭ بىر رەر ئامالىنى تېپىش ئۇچۇن ھەرقانچە قىلىپىمۇ ھېچبىر چارە تاپالمىدى. ئۇرىدىدا روشنەراي ئىسىمىلىك بىر ۋەزىر بولۇپ، پادشاھ ئازادە بەختىكە بەكمۇ سادىق، دۆلەت ئىشلىرىغا ناھايىتى كۆڭۈل بۆلدىغان، تەدبىرىلىك زات ئىدى. پادشاھمۇ بۇ ۋەزىرىنى كۆڭلىگە يېقىن تۇتۇپ، خالس دوستلۇقنى قەدیرلەپ «ئاتا» دەپ چاقراتتى. ۋەزىر روشنەراي ئەتراپىدىكىلەر يەتكۈزگەن تەشۈشلىك خەۋەرنىڭ راستلىقىغا ئىشىنىپ، پادشاھنىڭ ھۇزۇرۇغا كىرىپ، ئۇنىڭ بېشىغا چۈشكەن غەم - قايغۇلار-نىڭ سەۋەمبىنى بىلمەك ئۇچۇن ئاتلاندى. ئوردا ياساۋۇللىرى ۋە ئىشىك باقارلاار ئۇنى پادشاھنىڭ خاس سۆھىبەتدىشى دەپ بىلگەچكە، ھېچقانداق تو سالغۇلۇق قىلىشىدى. ئۇ پەقتە خاس خانىنىڭ ئىشىكىگە كەلگەندىلا خاس خادىملارىدىن كىرىشكە ئىجازەت سورىدى. شۇئان پادشاھنىڭ قۇ-لىقىغا ئۇنىڭ تونۇش ئاوازى يېتىپ، ئىشارەت قىلدى.

روشنەراي پادشاھ ئالىلىرىنىڭ قوبۇل شەرىپىگە ئېرىشىپ، سەممىي تەزمىم بەجا كەلتۈرگەندىن كېيىن، بۇلۇلدەك ئاوازى بىلەن بۇ رۇبائىينى ئوقۇدى:

شاھلىق دۆلىتلىك ئۇزاق بولغا يۈزمىڭ يىل،
ھەر يۈزمىڭنىڭ بىرى يەنە يۈزمىڭ يىل .
ھەر يۈزمىڭ كۈن، ھەر كۈن يۈزمىڭ ئاي ،
ھەر كۈن مىڭ سائەت، ھەر سائەت مىڭ يىل .

ئۇ رۇبائىيغا ئۇلاپلا يەنە مۇنۇ نەزمىنى ئوقۇدى :

نە ئىشتىن گۈل چىرايىڭىغا گۈلاب ياشلار تۆكەرمىشىن ،
يۈزۈڭ ئاپتابىغا شۇنچە بۈلتۈزلەر تۆكەرمىشىن .
سېنىڭ ھالىڭغا ئەل بىغلاپ كۆزلەر قان بۇلاق بولدى ،
سەۋەب نە ، مىسىلىسىز غەمگە پېتىپ ئاھلار چېكەرمىشىن .

— ئى شاھىم ، خالايىق غەم - ئەندىشە ئىلکىدە ناھايىتى مالالدۇر ،
ئلاھىم بۇ غەملەر ياخشىلىققا يۈزۈلەنگەي .

بېبىت

پېمە غەمدىنكى ھەرگىز كەلمىگەي غەم ،
دېمە كەمدۈر كى ھەرگىز بولمىغاي كەم .

شاھىم ، كۆڭۈللەرىنىڭ بۇنچە پاراكەندە ، بىئارام بولۇۋاتقانلىقنىڭ سەۋەبلىرىنى بىلەلمىدۇق .

پادىشاھ ئازادە بەخت كۆزلىرىدىن تارام - تارام ياش تۆككىنچە ئېيتتى :

— ئى ئاتا ، كۆڭلۈم شۇ سەۋەبىتىن بەريشان ، دىلىم غەملىك دۇر كى ، ئەزىز ئۆمرۈمنىڭ شۇنچە ئۇزاق مۇددىتىنى زايى ئېتىپ ، لەشكەرلىرىمىنى نابۇت قىلىش بەدىلىگە خەزىنەرنى تولدۇرۇپ بۇ مەملە كەتنى تەسەررۇپىسىمغا كىرگۈزۈپتىمەن ، ھالىم بۇ دەرىجىگە پېتىپتۇ . پەرزەنتىم بولسا ئىدى ، مەندىن كېيىن تاج - تەختىمگە ئىگىدارلىق قەلىپ ، مال - مەملىكەتنى بەرپا قىلىشتا تارتقان رەنجۇمۇشەققەتلەرىم زايى كەتمەيتى ...

روشەنراي شۇ كەمگىچە پادىشاھنىڭ بۇنداق ئېزىلىپ يىغلىغىنىنى كۆرمىگەن ئىدى . ئۇ نۇتۇق خەزىنسىدىن ئۈنچىلەر تاللاپ ، پادىشاھقا

تەسەللى بېرىپ ئېيتتى :

— ئۆمۈر رىشىلىرى ئۇزۇن بولۇپ ، دۆلەتللىرى ئەبەدىي داۋام قد-
لىپ ، مىسىلىسىز تەرەققىي تاپقايكى ، بۇ چۈشكۈن خىاللىرى
شەيتاندىندۇر . دەرگاهى قۇددۇس سۇبهاñe جانابىنىڭ نېمەتللىرى قەدرىنى
بىلمىگەنلىك بولۇر .

بېيت

شۇكىرى نېمەت نېمەتىڭ ئۇزۇن بولۇر ،
كۈپرى نېمەت ئىلكىدىن مەھرۇم قىلۇر .

شەھر يار ، كۇفرى نېمەت دېگەن شۇكۇر - قانائەت قىلماسلىق
بولۇپ ، ئاقىللار نەزىرىدە يامان كۆرىدۇ .

مسرا

قىلىمىغىل بۇ ئىش ، بۇ ئىشنى قىلىماغىل .

ھەرقانداق نېمەتلەر ئۆز تەبىئىتىدىن بىلىنىپ تۇرۇپتۇكى ، دۇنياغا
مەڭگۈلۈك ، ھاياتقا ۋاپا بېغىشلىمايدۇ . پادشاھلىققا ۋارىس ، تەختتە ئول
تۇرغلۇلى كىشى بولىمسا بولمايۋەر سۇن ، ئىككى كۈنلۈك ھاياتلىق ئۈچۈن
غەم يەپ نېمە كەپتۇ ؟ كەلگۈسىنى قويۇپ ھازىرقى ھاياتنى ئەيش - ئىش-
رەت بىلەن ئۆتكۈزۈمەكلىك كېرەك . ئاللا نېمەت ئاتا قىلغان ئىكەن ،
ھەربىر نەپەسىنمۇ پاراغەت ئىچىدە ئۆتكۈزۈش لازىمۇر . ئەگەر پەرزەنت
كۆرمەك تەلەپلىرى بولسا كېچىلەر تۇرۇپ ئىبادەت قىلىپ ، سەھەر -
كەچىلەر دە ئاللاغا تېۋىنسىپ يىغلاپ مۇناجاتلار ئوقۇپ تىلىسىلە ، پۇقرالار-
دىن خەير - ساخاۋەتنى ئايىمای دۇئاسىنى ئالسىلا ، غېرىپ - غۇرۇا ،
دەرۋۇش - مىسىكىنلەر گە كۆپلەپ سەدىقە بەرسىلە ، قۇللارنى ئازاد قىل-
سىلا ، شۇنداق ساۋابلىق ئىشلار بەدىلىگە ئىككى ئالەم پاناهى سۇبهاñe
ۋە تەئالا دۇئالىرىنى ئىجابەت ئەيلەپ ، چىراغلۇرىنى روشن قىلغاي .

نهزم

سۈبىھى چاغ سەرۋە تېلىغا بۇلىبۇل قونۇپ ، شەيدا دېدى ،
رومكىنى تولدۇر شارابقا ، چىمەندە ئۇ بىر گۈل ئىدى .
قىل تاماشا كەلسە قولدىن ئەتىگە قويما ، ساقىيا ،
ئىچ شارابىڭى كېلەچەك ئىشىنى ھېچكىم بىلمىدى .

ۋەزىر روشنراي دىلنى يورۇتقۇچى ئاسۇنداق سۆزلىرى بىلەن پا -
دىشاھنىڭ كۆڭۈل بۇستانىدىن غەم - قايغۇلارنى كۆتۈردى . كۆڭلى
تەسکىن تاپقان شاھ مۇلايمىلىق بىلەن سۆزلەرگە كىرىشىپ ، ۋەزىر - ئە -
مىرالارنىڭ ئەھۋالىنى سورىدى . روشنراي يەرنى ئۇپتۇپ تۇرۇپ ئېيتتى :
— ھەممە يەن دۆلەتلەرىنىڭ داۋام قىلىشى ئۇچۇن دۇئا تەلەپ
بىلەن مەشغۇلدۇر . لېكىن ، بۇ دىلى سۇنۇق بىچارىلەر ئاللىلىرىنىڭ قە -
دەملىرىگە باش قويۇشتىن مەھرۇم قالغانلىق ۋە جىدىن كۆڭلى تولىمۇ
بىرىمەدۇر .

پادشاھ پەرمان تەرىقىسىدە ئېيتتى :

— خۇدا نېسىپ ئەتسە ، ئەتە ياخشى سائەتتە ئوردىغا يېغىلىپ
ھەمسۆھەتتە بولغايمىز .
روشنراي خۇشال حالدا پادشاھ بىلەن خوشلاشتى .

مسرا

تا جاهان ، باقىي جاهاندا تاپىماقل ، شاھا ، زاۋال .

پادشاھ ئەتىسى ۋەزىر - ئەملىلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان ئوردا
خادىملىرىنى قوبۇل قىلىپ مەجلىس قۇرۇپ ، دەيدىغاننى دېگەندىن كېيىن
ھەممىسىنى ئۆز خىزمەت ئورۇنلىرىغا قايتۇردى . ئاندىن بىھۇدە غەم - قايى -
غۇغا چۆككىنىڭە ئۆكۈنۈپ ، جانابىي ئاللادىن گۇناھىنى مەغىپەرت
قىلىشنى تىلىدى . ئوردا ئۆلەماللىرىنى يېغىپ سۆھەت ئۇيۇشتۇ -

رۇپ، غەم - قايغۇلاردىن يىراقلىشىنى ئويلىدى. ئۇ كىتاب ئوقۇش بىلەن مەشغۇل بولۇپ، كۆڭلىگە پىكىر كېلەتتى - يۇ، شۇئان ئۆزىنى ئۇ خىيالدىن ياندۇراتتى. ئۇنىڭ نەزىرى تەپسىر كىتابتىكى مۇنى قۇرلارغا چۈشتى : « ئەگەر كىمكى غەمگە مۇبىتلا بولۇپ، ئاسان لىقچە قۇتۇلامسا، قەبرستانغا بېرىپ، قەبرە ئىگىلىرىنىڭ گۇناھىنى تىلەپ دۇئا قىلىپ، مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامنىڭ روهىغا بېغىشلاپ مەدەد يىلىم ئوقۇسا مەقسىتى هاسىل بولغۇسىدۇر، بۇ جەرياندا كۆز بۇلىقدىن نەچچە تامىچە ياش راۋان ئاقسا كۆڭۈل بوسنانى تەسکىن تاپقاي. ئەگەر كىمنىڭ دىل قەسىرىگە خۇشال - خۇراملىق يۈزەلەنسە، قەبرستانلىققا كۆڭۈل كۆزى بىلەن قاراپ، ئىلاھىنىڭ ئەسر - كازامەتلەرىگە نەزەر سالغايى ، بۇنىڭدىن ئۆزىنىڭ غاپىل دىلىنى خۇمەردار قىلىپ تەنبىھ ئالغاىيى ، قەبرىلەرنى ماكان ئەتكەنلەر ئىلگىرى ئۇلۇغ شانۇشەۋ. كەت ئىگىلىرى ئىدى، ۋاپاسىز دۇنيادا ئالتۇن - گۆھەرلەرگە بېرىلىپ خەزىنلەر تولدۇرغان ئىدى. كۈنلىرىنى ئەيش - ئىشىتەت بىلەن كۆڭۈل لۈك ئۆتكۈزەتتى. ۋاقتىكى ئەجەل ئۇلارغا ئۆلۈم شەربىتىنى ئىچۈرۈپ، دوست - يارەنلىرىدىن ۋە مۇڭداش - دىلکەشلىرىدىن جۇدا قىلىپ، تار گۆرلەرde ياتقۇزۇپ بىچارە ئېلىدى. ئەمدىلىكتە خەزىنلىرىدىكى ئالتۇن - بايلىقلار ھېچىرى ئەسقاتماي، ھەممىدىن كېچىپ، ئەزىز ئۆمىرىنىڭ پىراقىدا باشلىرىغا تۇپراقلارنى چېچىپ، يىلان، چۈمۈلەرگە يەم بولدى.

بېبىت

مەن يىغلادىمكى بىزگە شاھ بەرسە روزىگار،
بۇ ئۆمۈر بىۋاپاغا ئەمەس ئېتىبار كار.

ئېھىتىمال بەزىدە ئېرىشكەن كىچىككىنە شاد - خۇراملىق كۆپلىگەن خاتىر جەمسىزلىك ۋە چۈك چۈشكۈنلۈك پەيدا قىلۇر . دانالار ئېيتىپتۇكى :

بېیت

كەكلىك كۈلۈپ قەھ - قەھ قىلسا زەخەمە ئەممەسمۇ ،
كمىكى كۈلسە ئارقىسىدىن يىغا ئەممەسمۇ » .

پادىشاھ ئازادە بەخت ئۆيلىدى : « قەبرستانلىقنى زىيارەت قىلغىلى
ياخىسى كېچىسى باراي ، كۈندۈزى بارسام قەبرستانلىق لەشكەرلەرنىڭ
ئايسىغى ئاستىدا دەسىلىپ كېتىدۇ . ئۇ حالدا ، ياراتقۇچىنىڭ قۇدرەت نى
شانىنى بەندىلەرگە كۆرسىتىپ ، تىرىكلىك ۋە ئۆلمە كلىكتىن ئىبرەت
ئالغىلى قويماس ». شۇنىڭ بىلەن پادىشاھ قاراڭغۇ تۈن قارا لىباسنى زې
مىن ئۇستىگە يايغاندا ئۇستۇاشلىرىنى ئۆزگەرتىپ دەرمم - دىنارلاردىن^①
بىر سقىم ئېلىپ ئۆزى يالغۇز سارايدىن چىقىنى - دە ، شەھەر سىر تىغا يىول
ئالدى . ئۇ قەبرستانغا يېتىپ بارغاندىن كېپىن ، قەبرىلەر دە ياتقۇچىلار -
نىڭ روھىغا خاتىر جەملىك تىلەپ فاتىھە ئوقۇدى ۋە قولىنى كۆتۈرۈپ دۇئا
قىلىمۇپتىپ بىردىنلا كۆردىكى ، بىر گۈمبەزنىڭ ئىچىدە نۇرلۇق چىrag
يورۇپ تۇرۇپتۇ . « قارىغاندا بۇ ماكاندا بىرەر غېرىپ ياكى ۋەتىنىدىن ئاي-
رىلغان مۇسابر بىچارە ۋە ياكى خەلقنىن كۆڭلى ئاغرغان دەرۋىشلەردىن
بىرەرسى ، ئۆمۈ بولمسا ئۆزىنى ئاللا يولغا بېغىشلىغان زاهىت پاناهلانسا
كېرەك » دەپ ئۆيلىغان شاھ گۈمبەزگە يېقىنلاب بېرىپ ، تۆت دەرۋىشنىڭ
جەندىلىرىنى يېپىنچاقلالپ چاسا گۈمبەزنىڭ تۆت بۇر جىكىدە ئۆز ئالدىغا
تەپە كىفۇر قاينىمغا چۆ كۈشكىنچە قوللىرىنى تىزىغا قويۇپ جىمجيتن ئول
تۇرۇغىنىنى كۆردى . گۈمبەز ئىچى سۈكۈت ئىلکىدە ئىدى . چىrag چوڭ
بىر تاشنىڭ ئۇستىگە قويۇلغان بولۇپ ، ئولتۇرۇشقان دەرۋىشلەر يىراق
بۇرۇت ۋە دوست - بۇرادەرلىرىدىن ئاييرلىش دەردى تۈپەيلى ئېغىر
كۈلپەت ۋە گۈدرەت تۈپىرىقى بىلەن مۇسابر چىلىق دەشتىنى كەزگۈچى
غېرىبلارنى ئەسلىتەتتى . لېكىن ، ئۇلارنىڭ جاھان ئىشلىرىدىن خەۋەردار

① ئالىئۇن بۇل

كىشىلەر ئىكەنلىكى بىلىنىپ تۇراتتى . پادىشاھ كۆكلىسىدە : «بۇلار ئىش بىلگۈچىلەردىندۇر» دېگەننى ئويلاپ ئولگۇردى .

بېبىت

جەمنەت يۈزى كۆرمى دېسەڭ خىزمەت قىلغىن دەرۋىشلەرگە ،
ھەشەمەتكە ئىشەنمىگىن ، « توۋا » قىلغىن ئۆتۈمۈشلەرگە .

پادىشاھ : « ئەمدى بۇ دەرۋىشلەرگە ئىززەت نەپسىمىدىن كېچىپ
ھىممەت كۆرسەتسەم ، بەلكىم تاقالغان ئىشكەلەر ئېچىلىپ ، ئىشىم
مۇۋەپەقىيەت تاپقايىي » دەپ ئويلاپ ، ئىزلارنىڭ قېشىغا كىرىشكە تەمشىلىپ
تۇراتتى ، بىردىنلا ئەقىل قەسىرىدىن ئاۋاز كەلدى : « ئى جاھىل ! تونۇـ
ماي ، سىننماي ھەم ئۆز پىرلىرىدىن قانداق تەلم ئالغانلىقلەرىنى ، ھىممەت
قەدىمى قايىسى يولغا تاشلانغۇلىقىنى بىلەمەيلا قېشىغا كىرىمەسەن ؟ ئېسىنگەدە
بۈلسۈنکى ، بەزى بۇرلەر قوي سۈرتىدە ، بەزى دەۋىلەر ئىنسان سىياقىدا
نىقاپلىنىۋالىسىدۇ ... » دەل شۇ ئەسنادا دەرۋىشلەردىن بىرى قاتىقى
چۈشكۈردى - دە ، ئاللاغا شۇكىرى ئېبىتى ، يەنە بىرى قاتىقى سادادىن
چۆچۈپ كۆزىنى ئاچتى ؛ ئۇ چىنچىسى ئورنىدىن قوپۇپ چىراڭنىڭ
پىلىكىنى چىقىرىپ قويۇپ ، ئۆز ئۇرۇنىغا بېرىپ ئولتۇردى . پادىشاھ ئازادە
بەخت ئۆز - ئۆزىگە : « ئەمدى بۇلارنىڭ سىرى ئاشكارىلىنىدىغان
بۇلدى ، — دېدى - دە ، گۈمبەزنىڭ قېبرىگە يانداسىن تېمىغا يۈزلىنىپ
ئولتۇردى ، — قېنى كۆرۈپ باقايىچۇ ! »

پادىشاھ قۇلۇقىنى دىڭ تۇتۇپ ئولتۇراتتى ، دەرۋىشلەردىن بىرى
ئۈلپەتلەرىگە ئېبىتى :

— ئى بۇرادەرلەر ، بىز تۆتىمىز پەلەكتىڭ قىسىمىتىدىن زېدە بۇـ
لۇپ ، زاماننىڭ تەتۈرلۈكدىن ۋەتەنلىرىمىزدىن قوغلىنىپ ئاۋارىچىلىق
تارتىقان ، ھەددى ھېسابىسىز جەبر - جاپالارنى چەكەن ، مەجنۇنغا
ئوخشاش چۆل - جەزىرىلەردا بۇرۇپ ، گۇيا يۈگەنسىز كەلકۈندهك

تىنىمىز ئېقىپ ، ھېچبىر ئارام ئېلىپ باقىغانلار ئىدۇق . هالا بۇ گۈنکى كۈنىلۈكتە بىر - بىرىمىز بىلەن ئۇچراشتۇق . لېكىن پەلهك گەردىشدىن بۇ بىچارە باشلىرىمىزغا يەنە قانداق تۇپرافلارنىڭ ياغىدىغانلىقى ، قايىسى ھىيلە - مىكىر پىتنىسى بالا چاڭلىرىنى چاچىدىغانلىقى بىزگە نامەلۇم . نېمە سەۋەبتىن ئۆزىمىزنى غەم - غۇسسه ئازابىنىڭ دامىغا سېلىپ ئولتۇر - مىز ؟ ئۇنىڭدىن كۆرە ھەرقايىسىمىز ئۆز بېشىمىزدىن ئۆتكەن سەرگۈزەشتەرنى بايان قىلىپ كۆڭۈل ئاۋۇندۇرساق بولمامدو ؟ بۇ گۈن كېچىنى ئۇخلىمای ئۆتكۈزۈۋالساق ، ئەتە زامان قانداق بولدىغانلىقىنى كىم بىلىدۇ !

دەرۋىشلەر ھەمراھىنىڭ بۇ مەسىلەھەتنى مۇۋاپىق كۆردى .

بېيت

مەسىلەھەت بىرلە قەدمم باس ئويلىنىپ ،
بولمىسا مەغلۇپ بولارسەن تولغىنىپ .

— ئەڭ ياخشىسى گەپنى ئاۋۇال ئۆزىمىزنىڭ ئەھۇدىن باشلايلى ، — دەپ ئېغىز ئاچتى بىرىنچى دەرۋىش ، — شەرت شۇ بول سۇنىكى ، دېگەن سۆزلىرىمىزدىن راستىلىق پۇرىقى چىقىپ تۇرسۇن . شۇنىداق قىلىپ ، بىرىنچى دەرۋىش كۆكلەم بۇلۇتىدەك ياش يامغۇرلىرىنى تۆكۈپ تۇرۇپ ، سۆزمەن تۇتىلاردەك نەزم بىلەن سۆزىنى باشلىدى .

